

BESLISSING OP BEZWAAR**35677-50825**

Met een brief van 27 maart 2013 heeft Stichting De Zijlen (De Zijlen) tijdig bezwaar gemaakt tegen een tariefbeschikking van de Nederlandse Zorgautoriteit (NZa) met kenmerk 0028330/34897 d.d. 15 februari 2013. Met deze beschikking heeft de NZa een op 31 mei 2012 ontvangen aanvraag van compensatie voor de resterende boekwaarde van het spookgebouw Wagenborgen en de leegstaande gebouwen Maricja en 't Heem van totaal € [vertrouwelijk] afgewezen.

Naar aanleiding van dit bezwaar zijn belanghebbenden op 16 mei 2013 gehoord.

In haar vergadering van 21 januari 2014 heeft de NZa het besluit van 15 februari 2013 in heroverweging genomen.

De NZa heeft de bestreden beschikking in heroverweging genomen en besloten om de gevraagde compensatie alsnog toe te wijzen. Het bezwaar wordt daarom gegrond verklaard. Hieronder volgt de motivering daarvan.

DE AANGEVOERDE BEZWAREN

De bezwaren luiden zakelijk weergegeven als volgt.

Het bezwaar betreft de locaties Wagenborgen en Maricja/'t Heem.

Voor Wagenborgen resteert ultimo 2011 een boekwaarde van € [vertrouwelijk]. Hoewel in de verklaring van VWS en de vergunning van het bouwcollege staat vermeld dat het hier uitbreidingsnieuwbouw betreft voor (thans) De Zijlen, is de bouw gepaard gegaan met afbouw bij GGz Groningen (thans Lentis). Er is daarom wél sprake geweest van vervangende nieuwbouw. De cliënten (en medewerkers) zijn daadwerkelijke verhuisd, en De Zijlen heeft geen nieuwe cliënten gezocht voor deze locatie. Op de locatie Wagenborgen zijn, zolang de nieuwbouw nog niet klaar was, tijdelijke maatregelen genomen, om cliënten daar verantwoord te kunnen laten verblijven.

Maricja/'t Heem betreft één gebouw, dat zowel een kinderdagcentrum (kdc) als een dagcentrum voor volwassenen kende en waarvan de boekwaardes per ultimo 2011 € [vertrouwelijk] respectievelijk € [vertrouwelijk] bedroegen. Mogelijk heeft de bij de aanvraag gevoegde toelating voor tijdelijke huisvesting van het kdc in Noordhorn voor verwarring gezorgd. Deze tijdelijke huisvesting is nooit geëffectueerd. Het kinderdagcentrum is tot de nieuwbouw gereed was in het pand Maricja/'t Heem gebleven. Er is bij het kdc geen sprake geweest van uitbreiding. De 24 plaatsen waar in een brief van VWS over wordt gesproken zijn tegenwoordig extramurale prestaties.

De brief spreekt ook van uitbreiding bij het dagcentrum. Dit klopt op zich, maar het is een feit dat de dagactiviteiten uit 't Heem tussen 2001 en 2003 zijn verdwenen en dat ook vervangende nieuwbouw is gepleegd. Met ingebruikname van panden op het bedrijventerrein De Vaart/ Feithsweg en Twinkel en met het onderbrengen van cliënten bij bedrijven zelf is 't Heem verlaten.

OORDEEL NZa

Voordat wordt ingegaan op de gronden van het bezwaar zal eerst de achtergrond van het toepasselijke beleid worden weergegeven.

De Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) voorziet in een volksverzekering tegen bijzondere ziektekosten. Verzekerden hebben op grond van de wet "aanspraak op zorg ter voorkoming van ziekten en ter voorziening in hun geneeskundige behandeling, verpleging en verzorging". De door de AWBZ verzekerde zorg is nader omschreven in een algemene maatregel van bestuur, het Besluit Zorgaanspraken AWBZ (Besluit Zorgaanspraken). In het Besluit Zorgaanspraken wordt de aanspraak op zorg onderverdeeld naar zorgtypen (de zogenoemde functies), zoals persoonlijke verzorging, verpleging, begeleiding, behandeling, verblijf en vervoer.

Op de instellingen die deze zorg verlenen is de Wet marktordening gezondheidszorg (Wmg) van toepassing. Centrale begrippen in die wet zijn prestatie en tarief. Onder prestatie verstaat de Wmg 'de levering van zorg door een zorgaanbieder', en onder tarief de 'prijs voor een prestatie, een deel van een prestatie of een geheel van prestaties van een zorgaanbieder'. Het vaststellen welke tarieven zorgaanbieders voor verlening van AWBZ-zorg in rekening mogen brengen en welke prestatiebeschrijvingen daarbij in acht moeten worden genomen, is op grond van de Wmg een taak van de NZa. De materiële normen die de NZa bij het vaststellen van prestaties en tarieven in acht neemt, legt zij op grond van de wet vast in beleidsregels.

De tarieven voor de instellingen die AWBZ-zorg leveren worden bepaald op basis van een telkens per kalenderjaar vast te stellen bedrag aan aanvaardbare kosten, ook wel budget genoemd. Deze aanvaardbare kosten vallen in grote lijnen in twee delen uiteen. Het ene deel betreft de zorgproductie van een instelling en de afspraken die daarover tussen de instelling en het regionale zorgkantoor zijn gemaakt. Het andere deel wordt gevormd door de zogenoemde kapitaallasten, de kosten van rente en afschrijving als gevolg van investeringen in gebouwen.

Per 1 januari 2009 wordt de intramurale zorg, dat is de zorg die gepaard gaat met de functie verblijf zoals bedoeld in de AWBZ en het Besluit Zorgaanspraken, beschreven in de zogenoemde 'zorgzwaartepakketten', kortweg ZZP's. Een ZZP is een volledig pakket van intramurale zorg dat aansluit op de kenmerken van de cliënt en de zorg die deze nodig heeft. De ZZP's worden gebruikt als parameter bij de vaststelling van ('het ene deel' van) het aanvaardbare kostenbedrag, en gelden tegelijkertijd als de prestatie die door zorgaanbieders in rekening kan worden gebracht.

De NZa heeft in de Beleidsregel Prestatiebeschrijvingen en tarieven zorgzwaartepakketten (nummer CA-300-510)¹ per ZZP een prestatiebeschrijving vastgelegd.

Voor het te bespreken bezwaar is met name het onderdeel kapitaallasten van belang. Dit budgetonderdeel werd tot het jaar 2012 volledig vastgesteld aan de hand van de door de zorgaanbieder gemaakte (werkelijke c.q. genormeerde) kosten van afschrijving, rente, huur en erfpacht, instandhouding, inventaris, kleinschalig wonen en van de kapitaallasten bij uitbesteding. In de Beleidsregel Kapitaallasten bestaande zorgaanbieders² heeft de NZa de daarbij te hanteren regels vastgelegd. Het risico voor zorgaanbieders was daarmee gering.

Het geringe risico ten aanzien van kapitaallasten was geheel in lijn met een relatief grote overheidsbemoeienis met bouwinvesteringen in de zorgsector. Tot 2009 gold voor aanbieders van langdurige zorg namelijk een 'bouwregime' met een vergunningprocedure via het College bouw zorginstellingen (Bouwcollege), gebaseerd op de bepalingen in de Wet toelating zorginstellingen (WTZi)³.

Zorgaanbieders die voor hun bouwplannen goedkeuring hadden verkregen van de overheid, kregen de kosten die met die bouwplannen samenhangen vergoed, ook als niet alle capaciteit werd benut en er bijvoorbeeld sprake was van leegstand. Voor opname in de aanvaardbare kosten kwamen tot 2009 dan ook uitsluitend die kapitaallasten in aanmerking die betrekking hadden op de activa waarvoor een vergunning op grond van de Wet ziekenhuisvoorzieningen (tot en met 31 december 2005) respectievelijk een toelating op grond van de Wet toelating zorginstellingen (per 1 januari 2006) was verstrekt.

Investeringen en investeringsbedragen die op grond van de WTZi na toetsing van een individuele aanvraag door het Bouwcollege als aanvaardbaar waren aangemerkt vormden voor de tariefvaststelling door de NZa een gegeven.

Inmiddels is een door de minister beoogde overgang naar integrale tarieven (die zowel de kosten van zorg als kapitaallasten omvatten) ingezet. Het bouwregime is afgeschaft en de zogenoemde normatieve huisvestingscomponent (NHC) is geïntroduceerd als tarief voor kapitaallasten.

Stapsgewijs zal de vergoeding van kapitaallasten via de aanvaardbare kosten⁴ worden afgeschaft. Uiteindelijk zullen alle aanbieders van langdurige zorg voor hun vastgoedinvesteringen volledig risicodragend worden.

¹ Geldend per 1 januari 2012, gevolgd door CA-300-537 per 1 januari 2013

² voor 2012: CA-300-542

³ Per 1 januari 2009 is hoofdstuk V van het Uitvoeringsbesluit WTZi geschrapt. Dat betekent dat de WTZi artikelen over bouw niet meer van toepassing zijn.

⁴ Dit geldt uitsluitend voor de "bestaande zorgaanbieder" als omschreven in artikel 3.1 van de beleidsregel Invoering normatieve huisvestingscomponent (NHC) bestaande zorgaanbieders (voor 2012: CA-300-551). Aanbieders die na 1 januari 2012 van start gaan vallen direct volledig onder het NHC-regime.

De hoofdlijnen van het overheidsbeleid inzake huisvesting voor verblijfszorg, de afschaffing van het bouwregime per 1 januari 2009 en de overgang naar bekostiging via integrale tarieven zijn neergelegd in een brief van de minister en de staatssecretaris van 9 juli 2007 getiteld 'Met zorg ondernemen' (Tweede Kamer, vergaderjaar 2006–2007, 27 659 en 29 248, nr. 84), een vervolg op de brief over transparante en integrale tarieven van 8 maart 2005 (TK 2004-2005, 27 659, nr. 52). Een verdere concretisering van dit beleid is neergelegd in een brief van 9 juli 2009 aan de Tweede Kamer (TK 2008-2009, 27 659, nr. 114), waarin de minister de voorlopige uitgangspunten voor integrale tarieven en een overgangsregeling kenbaar heeft gemaakt.

Een aanzet tot de daadwerkelijke invoering van de verdere beleidsvoornemens vormt een brief van de minister van 1 juni 2011 (DLZ-U-3052463), waarin de minister haar voornemen tot het geven van een aanwijzing aan de NZa kenbaar heeft gemaakt. Dit beleidsvoornemen is uitgevoerd met een brief van 12 juli 2011 (Stcrt. 2011, 13319), waarin de minister de NZa een aanwijzing heeft gegeven om op budgettair neutrale wijze een uniforme kapitaallastenvergoeding voor instellingen voor langdurige zorg in te voeren. Deze aanwijzing is op onderdelen gewijzigd met een brief van 8 augustus 2011 (Stcrt. 2011, 16189).

De door de minister als einddoel beoogde systematiek van een prestatiegebonden vergoeding op basis van de NHC kent samengevat de volgende verschillen ten opzichte van de nacalculatiesystematiek. De vergoeding voor de kapitaallasten wordt niet langer gebonden aan een object en individueel berekend; in plaats daarvan zal sprake zijn van een vaste productievergoeding per cliënt. De vergoeding van kapitaallasten zal ook niet langer gekoppeld zijn aan een vergunning. Daarmee zal de samenhang tussen moment van investeren en de vergoeding van de kapitaallasten volledig losgelaten zijn.

In navolging van de aanwijzing heeft de NZa de beleidsvoornemens ten aanzien van de invoering van een NHC vertaald in een drietal beleidsregels, vastgesteld op 26 juli 2011, namelijk de Beleidsregel Invoering normatieve huisvestingscomponent bestaande zorgaanbieders (CA-300-551), de Beleidsregel Kapitaallasten bestaande zorgaanbieders (CA-300-542) en de Beleidsregel Compensatie vaste activa AWBZ en GGZ in verband met invoering normatieve huisvestingscomponent (CA-300-493, hierna ook: Beleidsregel Compensatie vaste activa). Daarnaast heeft de NZa veldpartijen geïnformeerd met de circulaire AWBZ/11/12c ('Invoering normatieve huisvestingscomponent').

Met de invoering van dit beleid wordt de vergoeding voor rente van en afschrijving op vastgoed van zorgaanbieders onderdeel van de integrale tarieven en wordt in het tarief een normatieve vergoeding voor kapitaallasten opgenomen, passend bij dat zorgzwaartepakket.

Voor nieuwe zorgaanbieders (dat wil zeggen, zorgaanbieders die niet voldoen aan de in voetnoot 4 bedoelde definitie) geldt dat de bekostiging van huisvestingslasten volledig uit deze integrale tarieven plaats moet vinden. Voor bestaande aanbieders zal de bekostiging in geleidelijk toenemende mate op basis van hun prestaties en productie plaatsvinden, doordat in de periode 2012 - 2018 op een steeds kleiner deel van de kapitaallasten zal worden nagecalculeerd volgens het volgende schema.

Jaar	Budget Kapitaallasten	Budget NHC
2011	100%	0%
2012	90%	10%
2013	80%	20%
2014	70%	30%
2015	50%	50%
2016	30%	70%
2017	15%	85%
2018	0%	100%

De Beleidsregel CA-300-506 'Tarieven normatieve huisvestingscomponent bestaande zorgaanbieders' geeft inzicht in de opbouw en de hoogte van de NHC voor bestaande zorgaanbieders van intramurale AWBZ-zorg met de functie verblijf.

De periode 2012 tot 2018 is een overgangperiode, waarin bestaande zorgaanbieders geleidelijk wennen aan en hun bedrijfsvoering kunnen aanpassen op de situatie dat zij vanaf 2018 volledig risicodragend zullen zijn voor de door hen geleverde zorg én hun vastgoed. De vergoeding wordt stapsgewijs steeds meer gebaseerd op de normatieve vergoeding en zal dus steeds meer gerelateerd zijn aan de werkelijk geleverde zorg.

De NHC is een productiegebonden normatieve vergoeding voor (vervangende) nieuwbouw en instandhouding. Deze vergoeding bestaat uit een geïndexeerde jaarlijkse bijdrage die voldoende is om, over de gehele levenscyclus van een nieuwbouw AWBZ-voorziening, rente, afschrijvings- en instandhoudings-uitgaven bij een bezettingspercentage van 97% en bij een vastgestelde investeringsnorm te dekken.

Waar onder het 'oude regime' kapitaallasten van met vergunning gebouwde maar niet langer bestaande of leegstaande gebouwen voor nacalculatie in aanmerking kwamen, zal dat onder de nieuwe systematiek (in ieder geval vanaf 2018) niet meer zo zijn. De (normatieve) vergoeding voor kapitaallasten kan immers alleen in rekening worden gebracht als daadwerkelijk zorg wordt verleend.

In haar brief van 1 juni 2011 is de minister specifiek op die problematiek ingegaan. Ze stelde vast dat leegstand, niet langer bestaande gebouwen en oude plankosten, voor zover ze hebben geleid tot (ver)nieuwbouw, kunnen samenhangen met de beleidsmatig gewenste verbetering van de privacy. Het gaat hierbij om gebouwen die zijn of worden vervangen omdat zij "oranje of rood" scoorden in de GGZ of om gebouwen met meerpersoonskamers in de V&V. De minister gaf aan dat een deel van deze problematiek kan worden opgelost door de zogenoemde Bouwimpulsmiddelen⁵. Instellingen die geen geslaagd beroep op de extra middelen hebben kunnen doen, zullen hun voornemen voor (ver)nieuwbouw moeten inpassen in de systematiek van het overgangsregime van de procentuele afbouw van de nacalculatie en de procentuele opbouw naar de NHC (een en ander passend binnen het daarvoor beschikbare budgettaire kader). Duidelijk is daarmee dat de overgangsregeling niet in een algemene voorziening voor boekwaardeproblemen zal voorzien.

Voor één specifiek onderwerp, de compensatie voor immateriële vaste activa, heeft de minister een aanvullende regeling willen treffen, zo blijkt uit de brief van 1 juni 2011 en de daarop volgende aanwijzingen. De NZa heeft in navolging van de aanwijzing van 12 juli 2011 zoals gezegd de Beleidsregel Compensatie vaste activa vastgesteld. Deze beleidsregel voorziet conform de aanwijzing in bepaalde gevallen en onder voorwaarden in de mogelijkheid om versneld af te schrijven op resterende boekwaarde van gesloopte en leegstaande gebouwen en in de bekostiging van het verwijderen van asbest en oude plankosten. Het gaat daarbij om gebouwen waarvoor blijkens een nieuwe vergunning vervangende nieuwbouw is of wordt gepleegd. Voor compensatie komen in aanmerking:

- de restant boekwaarde per 31 december 2011 van spookgebouwen/leegstaande gebouwen waarvoor vervangende nieuwbouw op basis van een goedkeuring is of wordt gerealiseerd;
- de werkelijke oude plankosten van lopende of na 2011 in gebruik genomen/te nemen bouwprojecten waarvoor een goedkeuring is afgegeven waarvan activering uiterlijk in de jaarrekening 2011 plaatsvindt. De werkelijke oude plankosten kunnen maximaal 75% van 14% van de bouwkosten uit het oorspronkelijk goedgekeurde bouwplan dat niet is uitgevoerd bedragen;
- de werkelijke kosten per 31 december 2011 van het verwijderen van asbest van lopende of na 2011 in gebruik genomen/te nemen vervangende nieuwbouw op basis van een goedkeuring. Indien kosten van het verwijderen van asbest voor vervangende nieuwbouw op basis van een goedkeuring zijn voorzien, komen voorzieningen voor kosten van het verwijderen van asbest, voor compensatie in aanmerking mits deze kosten op 31 december 2011 zijn geactiveerd in de jaarrekening 2011.

De beleidsregel is uitsluitend van toepassing op activa die in eigendom zijn, of onderwerp van financial lease, en niet op gehuurde activa.

⁵ Zie Beleidsregel 'Invulling bouwimpuls (AWBZ)' (CA-399)

De kapitaallasten die niet in aanmerking komen voor compensatie blijven onderdeel uitmaken van de nacalculatie die in het overgangsmoedel naar integrale tarieven stapsgewijs wordt afgebouwd. Eventuele boekwaardeproblemen die ondanks de compensatieregeling en de overgangsregeling reteren zullen zoals hiervoor al aangegeven door de zorgaanbieders zelf moeten worden opgevangen.

BEORDELING VAN HET BEZWAAR

Het bezwaar inzake spookgebouw Wagenborgen

De Zijlen stelt dat de NZa ten onrechte heeft aangenomen dat er voor spookgebouw De Wagenborgen geen vervangende nieuwbouw heeft plaatsgevonden, kort gezegd omdat er is gebouwd voor zorgplaatsen die voorheen onder een andere zorgaanbieder (Lentis) ressorteerden. De NZa overweegt met betrekking tot dit deel van het bezwaar het volgende.

De toelichting bij de artikelen 3.4 tot en met 3.8 van de beleidsregel vermeldt dat waar het gaat om de resterende boekwaarde van buiten gebruik gestelde of gesloopte panden, uit het overgelegde goedkeuringsdocument of de daaronder liggende documenten onomstotelijk dient te blijken dat de desbetreffende panden *in het kader van vervangende nieuwbouw* buiten gebruik zijn gesteld of gesloopt. Aan deze voorwaarde is in dit geval niet voldaan: het goedkeuringsdocument van 13 juni 2002 benoemt de bouw voor 48 plaatsen als *uitbreidingsnieuwbouw*. De Zijlen kan echter worden gevolgd in haar bezwaar dat hier desondanks sprake is van vervangende nieuwbouw.

Zoals bij de samenvatting van de bezwaargronden al is vermeld, heeft De Zijlen verbouwingkosten gemaakt om De Wagenborgen voor verantwoord gebruik geschikt te houden terwijl daarnaast met toestemming "uitbreidingsnieuwbouw" werd gepleegd. Deze verbouwingkosten leidden tot de nu resterende boekwaarde.

Het feit dat het Bouwcollege spreekt van uitbreidingsnieuwbouw hangt duidelijk samen met het feit dat de betreffende plaatsen nieuw zijn voor *De Zijlen*. Uit de tekst van de vergunning volgt echter ook dat de plaatsen al wel bestaan, namelijk op de locatie Wagenborgen van een andere zorgaanbieder. Het goedkeuringsdocument stelt als voorwaarde dat die plaatsen na ingebruikneming van de nieuwe voorziening verdwijnen. Daarmee ontstaat feitelijk een situatie die, als zij bij een en dezelfde zorgaanbieder had plaatsgevonden in plaats van bij twee verschillende, als vervangende nieuwbouw zou zijn geïd. Er is naar het oordeel van de NZa gezien deze feitelijke omstandigheden aanleiding om de gepleegde bouw met vervangende nieuwbouw gelijk te stellen. Hierbij is mede in aanmerking genomen dat het vereiste van vervangende nieuwbouw in het beleid is opgenomen omdat het anders in het algemeen niet voldoende duidelijk zou zijn dat de oudbouw met overheidstoestemming buiten gebruik is gesteld. Op grond van de feiten en omstandigheden van de nu voorliggende zaak constateert de NZa dat aan dit doel is voldaan.

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de resterende boekwaarde van De Wagenborgen van € [vertrouwelijk], anders dan in de bestreden beslissing is vermeld, voor compensatie in aanmerking komt.

Het bezwaar inzake Maricja/'t Heem

Voor de locatie 't Heem in Tolbert, waar ook kinderdagcentrum Maricja was gevestigd, is in de bestreden beslissing eveneens vastgesteld dat niet is voldaan aan de voorwaarde van vervangende nieuwbouw. De Zijnen stelt echter dat er wel sprake is geweest van vervangende nieuwbouw; de dagbestedingsactiviteiten die 't Heem plaatsvonden zijn al voor 2011 overgegaan naar bedrijfsgebouw De Vaart in Tolbert en het kinderdagcentrum medio 2011 naar de brede school in Nuis, aldus De Zijnen.

De NZa stelt vast dat uit het in de hoorzitting verklaarde en de door De Zijnen overgelegde documenten volgt dat er inderdaad sprake is van vervangende nieuwbouw en van leegstand per eind 2011.

Uit een overgelegde beschikking van de staatssecretaris van VWS van 26 september 2002 blijkt dat er op grond van de Tijdelijke verstrekkingenwet maatschappelijke dienstverlening (TVWMD) goedkeuring is verleend voor de aankoop van een locatie aan De Dam in Leek ten behoeve van dagbestedingsactiviteiten. Deze aankoop heeft zoals is gebleken daadwerkelijk plaatsgevonden en de activiteiten die eerder op de locatie van 't Heem plaatsvonden zijn naar deze locatie overgebracht. 't Heem was daarmee per eind 2011 daadwerkelijk buiten gebruik gesteld, hetgeen wordt bevestigd door een door De Zijnen overgelegde nieuwsbrief van december 2011.

Met betrekking tot het kdc heeft De Zijnen in bezwaar een toelatingswijziging van 21 april 2008 overgelegd waar uit blijkt dat voor die activiteit eveneens toestemming is verleend voor vervangende nieuwbouw. Gebleken is dat deze nieuwbouw ook voor eind 2011 is betrokken.

Op grond van deze feiten moet worden vastgesteld dat zowel voor 't Heem als voor het kdc aan de in het beleid gestelde voorwaarden is voldaan. De resterende boekwaardes van € [vertrouwelijk] respectievelijk € [vertrouwelijk] komen derhalve voor compensatie in aanmerking.

CONCLUSIE

Op grond van de voorgaande overwegingen dient de door De Zijnen gevraagde compensatie voor de resterende boekwaarde van De Wagenborgen, 't Heem en Maricja, totaal groot € [vertrouwelijk], alsnog te worden toegewezen. Het bezwaar wordt daarom gegrond verklaard. Het genoemde bedrag zal conform de bepalingen van de beleidsregel Compensatie in zes gelijke termijnen in de rekenstaten over de jaren 2012 tot en met 2017 worden verwerkt. De compensatiebedragen kunnen bij besluit worden aangepast, onder andere bij verkoop en verhuur van een activum waarvoor compensatie is toegekend.

Ingevolge artikel 105 van de Wet marktordening gezondheidszorg (Wmg) kan een belanghebbende binnen zes weken na de datum van verzending van dit besluit beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven, Postbus 20021, 2500 EA 's-Gravenhage. Het beroep dient conform artikel 6:5 lid 1 Awb schriftelijk en ondertekend te worden ingediend en moet tenminste de volgende gegevens bevatten: naam en adres van de indiener, een omschrijving van het besluit waartegen het beroep zich richt en de gronden van het beroep. Indien beschikbaar dient een afschrift van het besluit te worden meegezonden

Hoogachtend,
De Nederlandse Zorgautoriteit

dr. M.E. Homan,
lid Raad van Bestuur